

DE ROOIE ROEPTOETER

jaargang 1 nr 1

nov. '84

colofon

De Rooie Roeptoeter is een afhankelijke, onregelmatig verschijnende actiekraant voor Oisterwijk. De RRI beoogt een bindend element te zijn voor mensen in strijd voor een leefbaar bestaan en is een spreekbuis voor allen die door het kapitalisme en andere vormen van onderdrukking en uitbuiting mond dood worden gemaakt. De RRI belicht vanuit een linkse optiek politieke en culturele ontwikkelingen in Oisterwijk en geeft bekendheid aan publicaties en manifestaties van CPH-PPR-PSP en sociale bewegingen die opkomen voor een veilige en rechtvaardige maatschappij. Een (steun-)abonnement kost f 5,- per jaar te voldoen op gironummer 5264985 tnv werkgroep CPH-PPR-PSP te Oisterwijk. Je krijgt dan 6 keer per jaar dit schitterende blad bezorgd (als alles meezit tenminste).

Redactiecollectief De Rooie Roeptoeter Postbus 340 Oisterwijk

©JEP

TEGEN

FASCISME EN RACISME

NOOIT MEER FASCISME

Nog maar kort geleden vierden we in Oisterwijk het feit dat onze gemeente 40 jaar geleden bevrijd werd. Uiteraard is deze bevrijding een belangrijke gebeurtenis geweest.

Velen echter onderstrepen het belang van de opvatting "nooit meer...fascisme". Het blijkt noodzakelijk deze opvatting voortdurend kracht bij te zetten.

Hu de gevolgen van de economische crisis steeds duidelijker worden krijgt het min of meer georganiseerde fascisme steeds meer de kans haar verderfelijke ideeën te ventileren en in te spelen op gevoelens van onzekerheid en angst van de bevolking. De werkloosheid neemt toe, er is sprake van toenemende armoede, de huisvestingsproblematiek

wordt groter. Mensen verliezen het vertrouwen in de politiek die niet in staat blijkt oplossingen voor deze problemen te geven. Er vormt zich een voedingsbodem voor onverdraagzaamheid ten aanzien van buitenlanders en andere minderheden. Het simpele mechanisme van de "zonde-bok-theorie" gaat sluipend zijn gang. Het is ontzettend belangrijk alert te reageren op alle vormen van alledaags racisme en hedendaags fascisme. Een breed verzet tegen deze verontrustende ontwikkeling is geboden. Oisterwijk kon in de oorlogsjaren uitgroeien tot een niet onaanzienlijk bolwerk en broeinest van fascistische ideeën. Laat dit een les zijn die van generatie op generatie wordt doorgegeven.

FACISTEN IN 'DE OISTERWIJKSE RAAD

Gemeentepolitiek is niet te voeren met grote vlaggen,
hoge laarzen en mooi blinkende auto's.

De geschiedenis van het Nederlands fascisme begint volgens Joosten (Katholieken en fascisme in Nederland 1920-1940) met de oprichting van Katholieke Staatskunde. Dit blad staat onder redactie van dr. Emile Verviers, docent aan de Leidse universiteit en de exploitatie geschiedt door de Centrale Uitgeverij in Oisterwijk. Rondom het blad groepeerde zich de herstelbeweging, een groep katholieken die zich afzetten tegen modernisering in kerk en maatschappij (tegen 'demo-liberalisme', sociale voorzieningen en vrouwenemancipatie). Het blad, opgericht in 1922, is geen lang leven beschoren. De bisschop verbiedt het blad de naam Katholieke Staatskunde nog langer te dragen. Het weekblad wordt voortgezet als 'Opbouwende Staatskunde' en koestert hoge verwachtingen van het Italiaanse fascisme en Mussolini. De gehele fascistische beweging in Nederland wordt op het einde der twintiger jaren méér revolutionair. Het vitalistisch strijdbeginsel gaat overheersen: wil en macht domineren over het verstand. Tegelijkertijd blijft de beweging door onderling geruzie en splitsingen een klein groepje fanaten.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen in 1931 wordt de Oisterwijkse bevolking en politiek verrast door een kandidatenlijst waarop bovenaan de naam van Verviers prijkt. Hij wil een sterke gemeenteraad om tegenspel te kunnen bieden aan burgemeester en ambtenarij (uitvoerders van de regeringspolitiek) maar ook aan de grote industriëlen (de leerfabriek). Arbeiders in de raad zijn volgens Verviers hier niet tegen opgewassen: "De meerbegaafden zijn de door de natuur aangewezen leiders van de minder ontwikkelden en zij zijn de natuurlijke beschermers van het volk". Voorts pleitte hij voor de plaatselijke middenstand die, als het ging om leveringen aan de gemeente, bij gelijke condities en kwaliteiten voorrang moest krijgen. De verkiezingsfolders van Verviers werden gedrukt bij AG van den Boogaard, een vurig voorstander van de herstelbeweging, die vanaf Katholieke Staatskunde onafgebroken geijverd heeft om door uitgave van boeken, brochures en bladen de zaak van het fascisme te dienen. Mede door de aanwezigheid van deze drukkerij werd Oisterwijk een bolwerk van fascistische propaganda. De verkiezingen leverden voor de lijst Verviers 262 stemmen (10,2%) op en één zetel. Verviers verzuimde echter om tijdig zijn geloofsbrieven in te sturen waardoor de tweede man op de lijst, de aannemer Ch. Graft, werd benoemd. Verviers komt verder in de Oisterwijkse politiek niet meer terug. In de jaren '34-'35 is hij nog enige tijd redacteur van het NSB-tijdschrift Nieuw Nederland. Op 5 mei 1934 wordt door Arnold Meijer Zwart Front opgericht. Hij zou de versnipperde beweging tot een eenheid moeten brengen die tot "de storm op den staat" leidt. Vanaf de oprichting komen er snel afdelingen van de grond die vergaderen in de plaatselijke "Zwarte Huizen". Zwart Front pleitte voor een autoritaire en corporatieve staat, voor een Groot-Nederlandse gedachte, voor het gezin als kern der natie en was fel antisemitisch. De Zwart Fronters verenigen zich bij de raadsverkiezingen van '35 op de lijst AG v.d. Boogaard. Zij trokken vooral van leer tegen corruptie, schijnheiligheid en de moraal-verdervende invloed der RKSP-fractie: "Vooraf, WIJ MIDDENSTANDERS, wij worden verpletterd tusschen de molensteenen van den KLASSENSTRIJD". Tegenover de volksmisleiding en het opkomen voor het

"eigen-ik" stelt men het systeem der verantwoordelijkheid n.l. het fascisme. De lijst Van den Boogaard krijgt 436 stemmen (15,5%) en 2 zetels die bezet gaan worden door Vd Boogaard en de landbouwer A. van Dal. Door de felle aanvallen op haar beleid moet de RKSP-fractie wel reageren. In een pamflet wijst zij op het ondemocratische karakter van Zwart Front en beticht Zwart Front van het "bevuilen en bekladden" van scholen en kloosters. Blijkbaar wordt dit optreden van de Zwart Fronters na de verkiezingen niet gestopt: het woonhuis van burgemeester Verwiel en het klooster der Eerwaarde Zusters worden 's nachts beschilderd. Daarop besluit de gemeenteraad tot extra nachtdienst voor de politie. Bij de Kamerverkiezingen in 1937 laat de RKSP een manifest verschijnen getiteld "Van hemd tot front" waarin gesteld wordt dat de katholieken omdat zij tegen het communisme hebben gekozen nog niet voor het fascisme kiezen. De denkbeelden van Zwart Front worden als zijnde anti-katholiek bestreden. In Oisterwijk lijkt dit manifest weinig effect

te hebben gehad. Zwart Front behaalde 711 stemmen (21,4%). Ook de Oisterwijkse SDAP kon moeilijk opboksen tegen Zwart Front. In de herfst van '34 vraagt de plaatselijke secretaris aan het hoofdbestuur om een "bezoldigd propagandist" speciaal voor Oisterwijk omdat daar het hoofdkwartier van Zwart Front is gevestigd. De wens wordt niet gehonoreerd, de afdeling zal het zelf moeten opknappen. In 1935 verliest de SDAP tot overmaat van ramp haar zo moeizaam veroverde zetel (Visser) in de gemeenteraad. Zwart Front blijkt ook

WEET GIJ WAT
Maulhalten
Cadaverdiscipline
beteekent? Zoek dat inden.s.b.
Of wilt gij werkelijk orde,
gezonde vrijheid? Stemt dan
ARNOLD MEIJER
ZWART FRONT
LIJST NR. 20

verkiezingsaffiche
Zwart Front 1937

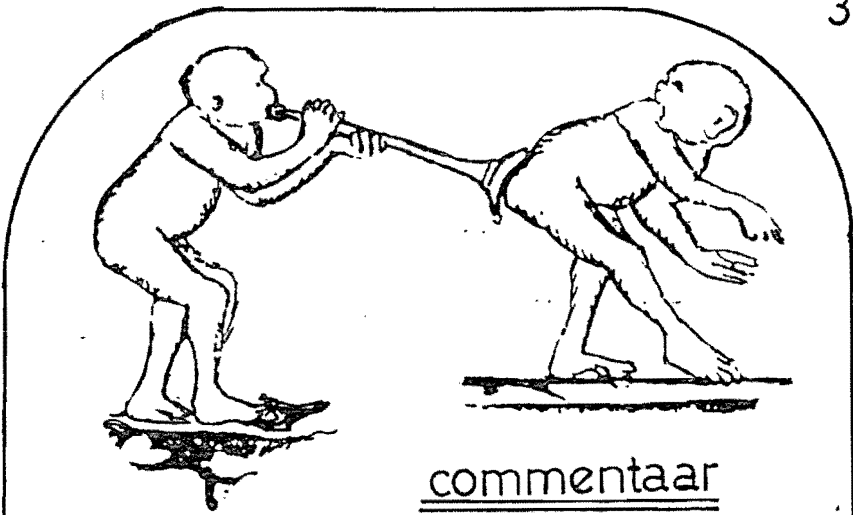
bij arbeiders en werklozen in staat te zijn steun te verkrijgen (men ziet er een alternatief in voor het Colijn-beleid). Zelfs (kader)leden van de SDAP maken de overstap naar Zwart Front. De partijleiding der SDAP adviseert de afdeling niet enkel een anti-Zwart Front houding aan te nemen maar ook een eigen politiek te ontwikkelen. Bij de verkiezingen van 1939 stelt de SDAP dan dat "gemeentepolitiek niet te voeren is met grote vlaggen, hoge laarzen en mooi blinkende auto's". De SDAP, aldus het pamflet, treedt al jaren op voor een sociale politiek (volkshuisvesting, verbetering gezondheidszorg en werklozenzorg) terwijl het Zwart Front-fascisme daar in land en gemeente niets voor gedaan heeft. De SDAP herovert haar zetel maar de aanhang van Zwart Front is in Oisterwijk nog steeds massaal: de lijst "Recht voor Allen" (sic!) behaalt 505 stemmen (15,8%) en wederom 2 zetels (vd Boogaard, v. Dal). In haar propaganda besteedde deze lijst, naast de aanvallen op de RKSP, nu ook aandacht aan de SDAP. DE SDAP zou stelselmatig het gezin en gezag ondermijnen met behulp van "grootkapitalistische joodsche zwendelaars". Zo ook in Oisterwijk waar volgens "Recht voor Allen" in sommige fabrieken "waar het joodsche kapitaal overheerscht, een geniepige terreur

op politieke tegenstanders "wordt uitgeoefend. Kort voor de oorlog sterft AG vd Boogaard en is Zwart Front een belangrijke steun en afdelingsleider kwijt. Door de omzetting van Zwart Front in Nationaal Front en door het uitbreken van de oorlog krijgt echter de fascistische beweging, ook in Oisterwijk, nieuwe impulsen. Het deftigere en minder revolutionaire Nationaal Front ziet nu nog meer middenstanders tot de beweging toetreden. De aanvankelijke goede relaties van Meijer met de bezetter leiden ertoe dat een stroom opportunisten in de beweging geraakt. Nationaal Front veroordeelt gedreven door antisemitisme, de februaristaking van 1941 (een machtig protest van de Amsterdamse bevolking tegen de jodenvervolging). Na de oorlogsverklaring van Hitler aan de Sowjet-Unie stelt Meijer voor een Nederlands Legioen te vormen om te gaan strijden tegen het bolsjewisme. Nationaal Front is echter niet pro-Duits genoeg en wordt eind '41 verboden. De drukkerij gaat bij de ontploffing van de munitietrein in vlammen op. Maar na de oorlog weet Meijer toch weer boeken te laten verschijnen. Hij wordt opgepakt maar weet weer te ontvluchten. Uiteindelijk wordt hij als enige Zwart Fronter voor de rechter gebracht. Mede op voorspraak van aartsbisschop De Jong wordt zijn straf sterk verminderd. Over het algemeen wordt daarmee in de geschiedenisboeken het hoofdstuk Zwart Front definitief als afgesloten beschouwd. Voor de Oisterwijkse gemeenteraad gold dit echter niet. Wanneer in 1949 de vervolging van col-laborateurs voorbij is en de koude oorlogsideologie plotse-ling oud-verzetssmensen tot vijanden maakt treden de oud-Zwart Fronters in Oisterwijk weer op het toneel. Deze onbeschaamdheid wordt door de Oisterwijkse bevolking ruim be-loond. In de nieuwe raad worden maar liefst 3 oud Fronters gekozen: het oud raadslid Van Dal en twee kandidaten van een middenstanderslijst waarvan caféhouder C.M. van Rooy als lijsttrekker fungeerde. Van Rooy was vanaf het begin bij de beweging betrokken en vervulde daarin als één der afdelings-leiders en gewestelijk propagandist een belangrijke rol. In de loop der jaren vijftig komen we herhaaldelijk "oude kameraden" tegen hetzij met een eigen naamloze lijst of op een plaatselijke vrije of katholieke lijst. In 1966 wordt op zo'n manier Van Dal wederom in de Oisterwijkse raad gekozen. Blijkbaar heeft een groot gedeelte van de Oisterwijkers weinig geleerd van de ervaringen met ruim 4 jaar fascistische be-zetting.

Tentoonstelling in de Durendael

De afgelopen weken heeft in de Durendael-scholenge-meenschap een tentoonstelling gestaan met als onder-werp fascisme, racisme en discriminatie in het alge-meen. In twee ontruimde klaslokalen stonden een groot aantal informatiewanden die aangevuld met een dia-klankbeeld en een videofilm een beeld gaven van de opkomst van het nazisme. Een politieke verdwazing die leidde tot de tweede wereldoorlog. Aan de hand van uitstekende en vaak zeer aangrijpende foto's werd een stuk geschiedenis in beeld gebracht vanaf de eerste wereldoorlog tot en met de tweede wereldoorlog. De meeste aandacht van zowel foto's als van begeleiden-de teksten ging uit naar de sluipende manier waarop het nationaal-socialistische systeem, een antwoord op de crisis uit de jaren dertig probeerde te geven. Zij schiepen een soort zondebok: de Joden. Foto's van Joodse wijken, met borden "Joodsche wijk verboden toe-gang", het Joodse getto in Warschau, kinderen met een Jodenster, een Duitse soldaat die iemand zijn neus op-meet, geven in verhouding nog maar een mager beeld van het antisemitisme. Een verschrikkelijke vorm van racisme die verantwoordelijk was voor het uitmoorden van totaal 6.000.000 (zes miljoen) Joden in geheel Europa (in Nederland wonen nu zo'n 14 miljoen mensen).

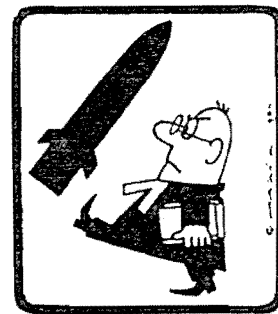
Dat vele Joden de oorlog toch overleefden is te danken aan de hulp van vele mensen uit die tijd die Joden onderdak boden, vaak met gevaar voor eigen leven. Aan deze vormen van verzet evenals het massale verzet zoals dat tot uitdrukking kwam in de februari-staking in Amsterdam, werd op de tentoonstelling aandacht be-

commentaar

EENZIJDIGE HERDENKING

Op 26 oktober vond in de Joanneskerk de officiële herdenking plaats van de Oisterwijkse bevrijding. Als gastspreker trad op Maarten Schakel die werd aangekondigd als verzetsman en als door links en rechts gerespecteerd politicus. Hij hield een zinvol betoog over het verzet maar kon niet nalaten te waarschuwen voor "dieven" die op dit moment onze verworven vrijheid bedreigen. Op wie hij doelde moge duidelijk zijn: Schakel is graag gezien als gast op bij-eenkomsten van de "World Anti-Communist League" en vooraanstaand lid van de Stichting Vredespolitiek, een pro-NAVO club o.l.v. Van Agt. Schakel liet zijn gehoor in de kerk dan ook niet in het onzekere: eenzijdige ontwapening is het grote gevaar. Een klap in het gezicht van alle vredesactivisten, waaronder juist veel verzetsmensen, die al jaren optreden om een derde en laatste wereldoorlog te voorkomen. Wij ontzeggen Schakel niet het recht op zijn mening. Het was echter beter geweest als de organisatie (burgemeester Ophelj) ook andere geluiden had laten horen. Met Schakel en godsdienstige liederen bereik je niet alle Oisterwijkers! Een goed burgemeester had een programma samengesteld waarin alle politieke en religieuze stromingen zich erkend hadden. Maar ja, een goed burgemeester komt ook niet op het idee om uitgerekend op 4 mei (doden-herdenking) een feest te gaan bijwonen in de Duitse jumelage gemeente.

Verbiedt de kruisraketten EEN PROCES TEGEN DE STAAT

Dat er ook in onze tijd diverse tendenzen zijn waar te nemen die veel overeenkomsten vertonen met die uit de dertiger jaren liet een tweede deel van de tentoonstel-ling zien. De opkomst van de Centruumpartij als "legale politieke partij" die een crisis denkt op te lossen met stellingen als "Nederland voor de Nederlanders" is daar- van slechts een triest signaal (dat er overigens ruim 600.000 Nederlanders in het buitenland wonen en werken en slechts 570.000 buitenlanders in Nederland weten ze kennelijk nog niet).

Vaak liggen bepaalde vooroordelen ten grondslag aan dis-criminerende of racistische uitlatingen en gedragingen. Het is daarom jammer dat een niet groter gedeelte van de Oisterwijkers de uitstekende achtergrondinformatie op de tentoonstelling heeft gezien en gelezen. Dat de Neder-landse staat in de zeventiger en begin zestiger jaren duizenden Turkse, Marokkaanse en Griekse mannen ter plaat-se ging zoeken om hier te komen werken is bij velen niet bekend (zie het interview met een aantal buitenlandse Oisterwijkers).

Al met al een goede maar enigszins trieste tentoonstel-ling met uitstekend materiaal van de Anne Frank stichting uit Amsterdam. Jammer alleen dat Durendael geen van de organisaties van buitenlanders in Oisterwijk heeft ge-

EEN GESPREK MET EEN AANTAL BUITENLANDERS

De Rooie Roepoeter had de afgelopen weken een gesprek met een aantal mensen van de Griekse, Marokkaanse en Turkse gemeenschap in Oisterwijk. Wij wilden hen aan het woord laten met betrekking tot het onderwerp van deze roepoeter, racisme en diskriminatie. Met name de manier waarop zij in hun dagelijks leven hiermee gekonfronteerd worden. Hoe denken buitenlanders over de Centrum-partij? En hoe is de situatie in Oisterwijk?

In de kennismaking met een aantal mensen werd al snel één van de grootste vooroordelen die er over buitenlanders de ronde doet ontkracht. Zij zijn hier niet gekomen om te profiteren van ons sociale stelsel, welk overigens harder door de overheid zelf wordt verpest, nee de overheid profiteert van de buitenlanders. In de zestiger jaren vestigde de Nederlandse staat een groot aantal arbeidsburo's in Griekenland, Turkije en Marokko. Via advertentie's werden jonge mannen gezocht die een goede baan in Nederland werd aangeboden met een goed salaris. Na een gedegen medische keuring werden dan slechts de gezonde en "sterke" mannen toegelaten om naar Nederland te vertrekken. Een soort van ronselpraktijken!! Voor de Oisterwijkse situatie kreeg het geheel nog een extra naar smaakje toen bleek dat de in 1963 naar de lederfabriek gehaalde Grieken daar juist aankwamen toen er door ongeveer 70 Belgen werd gestaakt voor betere arbeidsvoorwaarden. Ook in de daarop volgende jaren was er behoefte aan meer en goedkope arbeidskrachten. Zodoende kwamen er ook getrouwde mannen naar Nederland. De mensen van de eerste generatie worden zij genoemd. Zij mogen dan rond het midden van de zeventiger jaren de rest van hun familie naar Nederland laten komen, één van de eerste en weinige tegemoetkomingen aan de buitenlandse arbeiders, in een veelheid aan diskriminerende wetten en regels. De kinderen van deze gezinnen worden dan bedoeld met de tweede generatie.

Een voorbeeld van de diskriminerende maatregelen die er voor buitenlanders gelden is de regeling van een minimum-inkomen om te trouwen met een vrouw uit hun moederland. Ook moeten buitenlanders zich overal aan de hand van een paspoort en een verblijfsvergunning kunnen legitimeren. Deze laatste krijgen zij overigens pas als ze minstens 5 jaar in Nederland hebben gewerkt en bovendien dan ook nog minstens drie jaar bij dezelfde baas. Buitenlanders komen niet in aanmerking voor banen bij de overheid, of het politie-apparaat. Op die manier hebben zij al geen invloed op het beleid van die overheid, bovendien kunnen zij ook geen politieke invloed uitoefenen door het ontbreken van stemrecht. In dat laatste komt misschien verandering. Ook op cultureel en sociaal gebied spannen de overheden zich niet echt in. Zo missen een hoop buitenlanders een goede mogelijkheid om het Nederlands te leren. Het leren van een taal aan volwassenen kan je niet met leerstof van de basisschool. Lessen zoals

deze b.v. aan de bootvluchtelingen uit Viet-nam worden gegeven zijn wat betreft de opzet zeker ook te gebruiken voor andere taalgroepen. Gelukkig is er voor de tweede generatie al wat veranderd. Zo werden er voor grote groepen buitenlandse kinderen taallessen gegeven in de Oisterwijkse schoolvereniging. Misschien een vervolg voor de volwassenen als aanbeveling door de roepoeter.

Op andere punten laat de gemeente echter nog wel eens een steekje vallen. Zo bleek uit de gesprekken met de buitenlanders dat de regeling voor de huisvesting in Oisterwijk niet "evenredig" in elkaar zit. Geen gelijke behandeling van alle aanvragers volgens een nationaal gehanteerd punten-systeem, maar een beperking van het aan buitenlanders toegewezen aantal huizen tot een vast percentage. Verontwaardigd waren allen over de recente aanstelling van een medewerkster van de gemeente die het minderheden-beleid moet gaan coördineren. Zij waren in de gehele procedure noch gevraagd noch geïnformeerd. Wij vinden dat de gemeente het iemand op deze manier niet makkelijk maakt om met deze achtergronden aan de slag te gaan. Dat er echter veel werk ligt op dit punt bleek echter duidelijk uit de gesprekken. Er heerst met name bij de Turkse en Marokkaanse gemeenschap

racisme is ontkenning van mensenrechten

samen strijden voor gelijke rechten

ontevredenheid over de huidige vorm van overleg tussen de vertegenwoordigers van die groepen en de gemeente. In de gemeente bestaat een "platform buitenlanders" die een gesprekspartner is van de gemeente en de overige betrokken instellingen. Iedere groep buitenlanders is met twee mensen in dat overleg betrokken. Zij moeten dan ook de schakel vormen tussen de gemeente en de diverse gemeenschappen. Dat zij zonder scholing of trainingen in een dergelijk gezelschap nooit een echte gesprekspartner kunnen zijn, ziet of wil de gemeente niet zien. Het opzetten van een gesprek-vergadering training of het begeleiden van een "Turks-Marokkaanse stichting buitenlanders" zodat zij in staat zijn met problemen naar de gemeente te stappen die ze dan goed kunnen onderbouwen zou een grote stap vooruit betekenen.

Dagelijkse diskriminatie.

Niet alleen de overheden, waaronder dus de gemeente, diskrimineren op grond van ras, kleur, sexe of overtuiging, een ieder maakt zich daar helaas aan schuldig. Dat hoeft niet in de mate van een Centrum-partij lidmaatschap te zijn, maar vaak kleine alledaagse zaken. "Een buitenlander als buurman is eng, je weet maar nooit" Zijn er op de verjaardag van uw zoon/ dochter wel eens kinderen van buitenlanders geweest? Je zal als vader van een Marokkaans meisje te horen krijgen dat je dochter als enigste uit de klas niet op een feestje mocht komen. Ook de politie is niet vies van diskriminatie zo blijkt uit de mededelingen uit het Kerkklokje waar ze expliciet melding maken van een illegale buitenlander van Turkse afkomst, of houden ze twee jongens uit een Turks gezin vast op een Turkse feestdag, zonder grondige reden. Een al bijna ingeburgerde kreet als "een Turkenbaan" of "ik ben geen Turk" is wel grof als een leraar die tegen een Turkse jongen gebruikt wanneer het om een

rotkarweitje gaat. Ernstiger vormen van diskriminatie, of althans uitingen daarvan komen voor in de Oisterwijkse lederfabriek waar leuzen op muren en deuren staan gekrast, allemaal afkomstig van Centrum partij bekende mensen, als je leuzen moet geloven. Al met al, geen zaken die de minderheden in Oisterwijk een vertrouwen in de toekomst zullen geven. Zij zijn bang dat ze de eerste slachtoffers zullen worden van de huidige crisis aanpak. Geen onterecht idee als je de genoemde zaken eens op een rij zet, waarbij we dan nog maar met een aantal mensen hebben gesproken, die nooit een volledig beeld kunnen geven.

Tot slot nog een oproep aan al die mensen die zich in willen zetten om alle vormen van diskriminatie en racisme te bestrijden. Er bestaat de behoefte om vanuit de buitenlandse gemeenschappen hier een internationaal comité te gaan vormen. Er kan daarbij zeker op steun gerekend worden van de Rooie Roeptoeter. Waar diskriminatie toe kan leiden weten we maar al te goed. Het fascisme is ook klein begonnen.

KOMITEE TEGEN RACISME EN FASCISME

In Tilburg bestaat al een aantal jaren een comité tegen fascisme en racisme. De concrete aanleiding voor de oprichting van dit comité lag in het feit dat de Centrumpartij pamfletten had verspreid in verschillende Tilburgse wijken. Leden van de Centrumpartij hadden tevens onder valse voorwendsels mensen gevraagd hun handtekening te zetten op een lijst die diende voor deelname aan de verkiezingen. Enkele anti-fascisten kwamen hierachter en zijn met de mensen in die wijken gaan praten. Men zette ook een juridische procedure op gang om de kiesraad te verplichten de inschrijving van de Centrumpartij ongedaan te maken. Na een herhaling van deze praktijken door de Centrumpartij werd besloten tot de oprichting van het comité.

Het comité stelt zich tot doel het bestrijden van hedendaags fascisme en racisme en het vergroten van het bewustzijn van de bevolking over de gevaren ervan. Daartoe ontplooit men activiteiten op scholen en werkt men aan het in ere herstellen van herdenkingen van de februari-staking, Hannie Schaft, en 4 en 5 mei. Tevens bestrijdt men actief fascistische partijen door het trachten te verhinderen van vergaderingen en bijeenkomsten van dergelijke organisaties. Hiervoor bestaat een zogenaamde alarmlijn waarlangs mensen snel gemobiliseerd kunnen worden, als er moet worden opgetreden tegen een bijeenkomst van een fascistische of racistische groepering.

Sinds de Centrumpartij in de Tweede Kamer vertegenwoordigd is treedt het comité op voor een verbod van fascistische en racistische partijen.

Mensen realiseren zich meer en meer dat de signalering van fascistische en racistische tendensen erg belangrijk is maar dat het minstens zo belangrijk is om de oorzaken van opkomend fascisme en racisme te bestrijden. Daarom dient scherpe veroordeling van fascistische en racistische ideeën en praktijken hand in hand te gaan met een strijdbaar optreden tegen een crisis-regering-Lubbers.

Ook in Oisterwijk leven ideeën voor de oprichting van een comité tegen fascisme en racisme. Eventuele initiatieven in die richting zullen wij van harte toejuichen en ondersteunen.

postbus nummer van het comité in Tilburg: 10409

5000JK Tilburg

Kunnen linkse mensen leren lay-outen? Misschien. Er is een uitgave van het drukhuis Utrecht „lay-out uitgelegd“. 50 pagina's over hoe je je drukwerk er goed uit kan laten zien. Te verkrijgen door f7,- plus 2,30 porto over te maken op giro 127287 t.n.v. Drukhuis Utrecht, Lauwerecht 17, o.v. lay-out map.

de linkerkrant
van Nederland

vier maanden kennismaken? stort dan f 35,- op giro 246337 t.n.v. De Waarheid Hoogte Kadijk 145 1018 BH Amsterdam o.v.v. 4 maanden.

DE WAARHEID

OSL "links, dat is moord, drugs en verkrachting"

"Dat wij na de bezetting (en na de onafhankelijkheid van Nederlands-Indië) weer een levensvatbare kleine staat zijn geworden, danken wij, behalve aan de eigenschappen van het Nederlandse volk, bovenal aan de Verenigde Staten, die met hulp van Engeland, Frankrijk en Canada ons eerst van de Duitsers hebben bevrijd en vervolgens op grootscheepse wijze door middel van het Marshall-hulp-plan op de been hebben geholpen". Aldus Prosper Ego, voorzitter van het OSL (Oud Strijders Legioen) in een pamflet van de suborganisatie "Stichting voor politieke bewustwording". Het OSL is een herstelbeweging die met man en macht ageert tegen alles wat zich links, progressief of vernieuwend noemt. In Vrij Nederland van 1-3-80 zei Ego nog: "Links, dat is moord, drugs en verkrachting!".

OUD STRIJDEERS

In 1958 werd het OSL opgericht. Oprichter en voorzitter Prosper JGA Ego informeerde zichzelf zeer breedvoerig over wat er in Nederland gaande was op streng-conservatief terrein. Zijn interesses navolgend schreef Ego oa met Arnold Meijer, ex leider van Zwart Front en Nationaal Front. Op de resten van het 'Veteranen Legioen Nederland' formeerde Ego met hoofdzakelijk oud-Korea en oud-Indiëgangers het OSL. In '75 veranderde het OSL organisatorisch in een breder opgezette beweging. De 'OSL-stichtingen' en tegenwoordig 'Stichtingen voor Vrede en Veiligheid' waren de mutaties. Het OSL (doorgaans wordt nog wel deze afkorting gebruikt) bestaat momenteel uit de 'Stichting Oud Strijders Legioen', 'Stichting voor Politieke Bewustwording', 'Stichting OSL-financiering' en de jongerenorganisatie 'Constructief Jong Nederland'. Alle genoemde stichtingen bedienen zich van hetzelfde periodieke orgaan 'Stavast', waarvan Ego zelf de hoofdredacteur is. In 'Stavast' (oplage 17.500) wordt onafgebroken gewaarschuwd voor het linkse gevaar en de "nuttige idioten die zich voor de kar van Moskou laten spannen". Het OSL is een tegenbeweging, een beweging van de reactie. Ego zegt hiervoor bewust te hebben gekozen, het reageert op de "tendenzen van het Nationaal verval" en wil "een dam opwerpen tegen de rode hordes".

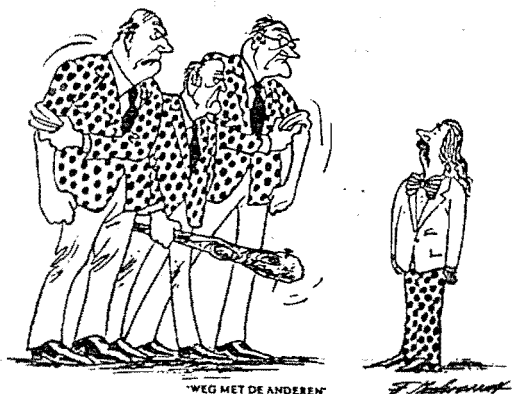
MISVERSTAND

In de publieke opinie overheerst de gedachte dat het OSL een organisatie is die zijn 'roots' heeft in het illegale verzet uit de laatste wereldoorlog. Het OSL-oorlogsverleden is voornamelijk terug te vinden bij de OD (Ordedienst). Deze OD was niet in eerste instantie opgericht om de Duitsers het land uit te jagen, maar hoofdzakelijk om links Nederland na het eindigen van de oorlog geen kans te gunnen zich parlementair of revolutionair te manifesteren. Kortom, ook hier zag men het 'rode gevaar' loerend om de hoek liggen. Na de oorlog werd de OD opgeheven. Ex-OD'ers en ex-militairen die vochten tegen de communisten in Indonesië en Korea vonden elkaar in het in 1951 opgerichte 'Veteranen Legioen Nederland', de voorloper van het OSL. Het moge dus wel duidelijk zijn dat wanneer we spreken van Oud-Strijders zeer zeker niet op de eerste plaats de mensen bedoeld worden die actief verzet pleegden tegen de bezetter.

REACTIE

Zoals hierboven al geschetst, is het OSL dus een reactiebeweging. De organisatie reageert op 'rommelingen' die in onze samenleving voorkomen. 'Stavast' vormt dus de journalistieke observator van 'linkse rotzooi' en een aantal reactiebewe-

gingen, die allemaal verkapt tot het OSL behoren, proberen de 'stem van de zwijgende meerderheid' te laten horen. We kennen zoal de Werkgroep voor Gezag en Vrijheid (WGV), Burgers Achter Politie (BAP) en het Interkerkelijk Comité voor Tweezijdige Ontwapening (ICTO). Allemaal blijken ze directe contacten te hebben met het OSL (zo blijken bv de postbusnummers vaak dezelfde te zijn). Vooral wanneer de bevolking actief protesteert tegen misstanden zien we activiteiten bij deze bewegingen. Zo organiseert de WGV regelmatig vliegtuigjes met sleepteksten (wie kent niet de leus 'Wie demonstreert in Moskou?') boven politieke demonstraties. Ook organiseerde de WGV destijds de grote 'tegendemonstratie' in Groningen (jan. '82). Toen er onrusten waren rond het Amerikaanse consulaat ivm de moord in Midden-Amerika op de 4 IKON-journalisten, was het de WGV die een bloemenhulde bracht. De BAP kennen we oa van de geldinzamelingen die na krakersrellen gedaan werden om gewonde ME'ers te steunen. Effecten in rustige perioden blijken de bewegingen niet te bewerkstelligen. Zo liepen de OSL-pogingen om pro-Amerika manifestaties te organiseren uit op een fiasco. In Stavast reageerde het OSL zwakjes: "Ons soort mensen demonstreert niet". Ook het ICTO kan gerekend worden onder de reactiebewegingen min of meer verbonden aan het OSL. De Oisterwijkse dominee Poort vertelde nog in "het Nieuwsblad van het Zuiden" van 9-11-'82 handenwrijvend: "Voor mij is het ICTO een welkome aanvulling op mijn OSL-activiteiten. Wat het ICTO binnen de kerk doet, doet het OSL erbuiten". Overduidelijk reageert het ICTO met haar tweezijdige ontwapening op het eenzijdige ontwapening propagerende IKV. Ook een andere Oisterwijker, Alting von Geusau, is actief in beide bewegingen. Dominee Poort is overigens na onenigheden met Ego uit het OSL getreden. Redenen zullen we waarschijnlijk moeten zoeken in het leiderschap van Ego. Het woord 'ego-centrisch' is in deze kringen niet vreemd.

BINNENLAND

"Het is niet aanstonds aannemelijk dat alle vogels van diverse pluimage, die zichzelf als progressief, nieuwlinks, anti-militaristisch, anarchistisch, piëtistisch aandienen, zich ten volle bewust zijn van het onheil dat ze aanrichten" (uit correspondentie van de Stichting voor Politieke Bewustwording). Nederland is uitermate verrot, dat is wel duidelijk. Bijna is het te laat. Volgens het OSL begint de linkse indoctrinatie vooral en structureel in het onderwijs. Om grip op die situatie te krijgen is de OSL-schoolwacht opgericht.

De 'Schoolwacht' is een soort van klachtenbureau waar ouders die zich de dupe voelen van het linkse onderwijs terecht kunnen. De Stichting voor Politieke Bewustwording is overigens pas echt actief wanneer we geregeerd worden door een 'linkse' regering zoals onder Den Uyl. Men was toen helemaal ontdaan: "Opstandigheid onder de boeren, nauwelijks bedwongen verontwaardiging bij de middenstand, armoede onder de rente-trekkers, onzekerheid bij kleine ondernemers en een verminderde investeringslust bij de grote ondernemingen". Uiteraard werkt volgens het OSL dit soort 'rode politiek' alleen maar tot verval van onze eens krachtige samenleving. Werkloosheid, druggebruik, misdaad etc. behoren tot de nieuwe kenmerken van de Nederlandse staat.

BUITENLAND

Stavast biedt ons lezers aardig wat feitenmateriaal en meningen tav wat er gaande is in het buitenland. Het OSL neemt standpunten in die zonder meer extreemrechts genoemd mogen worden. Zo kent het OSL één buitenlandse afdeling, nl de Zuid-Afrikaanse. Het is dan ook niet verwonderlijk dat we in een advertentie in Stavast lezen: "Hebt U (een) vriend(en) in Zuid-Afrika! Zo ja, stuur hem (hun) een vriendschapsdas". In andere artikelen looft men de regimes van oa Chili, Taiwan en Zuid-Korea. Centraal in alle stukken staat niet de democratie of vrijheid in die landen, maar de mate van anticommunisme. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er goede contacten bestaan met het WACL (the World Anti-Communist League). De WACL is een internationale organisatie die nogal wat extreemrechtse en (semi-)fascistische organisaties wist aan te trekken, zoals de Ku Klux Klan, de Moon-beweging en de Nederlandse NVU. Aanvankelijk reageerde het OSL wat afwijzend op het enorme rechtse karakter van de WACL, maar tegenwoordig zijn de banden weer stevig aangetrokken. Op een WACL-congres in Luxemburg zei Ego onlangs nog (Hervormd Nederland 25-2-84): "Het was een uitstekend congres, er waren verrèkte goeie sprekers en ik heb er veel van opgestoken". Ook vooraanstaande

de politici als Maarten Schakel en A. Ploeg zijn graag geziene gasten van de WACL. Wij kennen in Oisterwijk Ploeg ook nog. Hij verscheen enkele jaren terug met Luns in Klein Speyk voor een avond georganiseerd door de Oisterwijkse OSL-afdeling uiteraard i.s.m. de VVD. In bekende OSL-terminologie adverteerde de organiserende club in het Kerkklokje van 26-11-81: "Laat je niet indoctrineren, ga niet demonstreren, kom vrijdag bij Joseph Luns iets leren". Gelukkig demonstreerde men wel tegen de oorlogshitser en ex-NSB'er en zijn trouwe trawant.

FASCISTISCH?

Over blijft uiteraard de vraag of het OSL nu een fascistische groepering is of niet. Zonder meer kunnen we vaststellen dat het OSL extreemrechts is en er extreme ideeën op na houdt. In het OSL komen we in ieder geval vooraanstaande oud-Zwart/Nationaal Fronters tegen zoals Willem Beernink, M.A. Cageling, mr. dr. H.P. Schaap, W.A. Veenhoven en mr. dr. A. Zeegers sr. Laatstgenoemde is ook procureur voor de Centrumpartij. Aan politieke machtsvorming doet het OSL zeer beslist niet en is dat ook niet van plan. Het OSL ziet zichzelf veelmeer als een adviserend en signalerend orgaan dat politici kan 'helpen' in hun politieke arbeid. Verder komt het OSL in alle situaties en publicaties naar voren als een zeer respectabele organisatie wat uitsluit dat er openlijke aanvallen gedaan worden op de democratie, dat er openlijk ondersteuning van knokploegen plaatsvindt en dat er een nieuwe orde gepredikt wordt. In ieder geval is het OSL wel een ideale voedingsbodem van extreemrechtse opvattingen welke gebruikt kunnen worden door fascistische/racistische organisaties. Zoals JB Charles in "Volg het Spoor Terug" reflecterend over de oorlog zegt: "De kracht waarvan de historie zich bediende om de Duitser te scheppen heet het conservatisme, dat niets anders is dan een mythe van de macht". De lezer van de Rooie Roeptoeter is dus gewaarschuwd voor het ultra-conservatieve OSL.

EEN BOEK OVER GEHOORZAAMHEID EN VERZET

Dat de Oisterwijkse bevolking de oorlog nog niet vergeten is blijkt ook uit de grote belangstelling die er bestaat voor het boek "Oorlog in Oisterwijk" dat onlangs verschenen is. Het boek bevat foto's, feiten, en herinneringen. Vooral door zo'n 200 uitstekende foto's wordt het boek gemakkelijk ter hand genomen en velen zullen er zichzelf, familie of vrienden in terug vinden. Soms maakt de overvloed aan materiaal de pagina's iets te drukkend. Maar de foto's passen goed bij de tekst zodat het geheel prima leesbaar wordt. Unieke foto's over het Oisterwijkse verzet zijn terug te vinden in het hoofdstuk "Verzet, het antwoord op onderdrukking". Trouwens daar zijn de schrijvers ook het best op dreef. Belangrijk is hun constatering dat het verzet niet zozeer uit helden bestond maar uit gewone mensen die ook hun angsten en onzekerheden kenden maar die wel een keuze maakten tussen gehoorzaamheid en verzet. De verhalen over (en van) Linthorst, Brunnekeef, Bet Vos en Bim v.d. Klei illustreren dat. Uit het boek blijkt de belangrijke en onmisbare rol die vele boeren in het verzet hebben gespeeld. Het moet voor deze verzetsmensen een grote schok zijn geweest om te ervaren dat na de bevrijding niet zij maar de geallieerde soldaten, met hun broekzakken volgepropt met thee, chocolade en sigaretten, door de bevolking werden begroet. Het merendeel van de dorpsbevolking omschreef de daden van het verzet als "kwajongenswerk" waardoor de gemeenschap in gevaar was gebracht: "Snotpinnen zijn het! Ze hadden ons allemaal wel de dood in kunnen jagen". Daarom is het goed dat de acties van de antifascisten in dit boek en door ons herdacht worden.

De schrijvers hebben ook aandacht besteed aan Zwart Front. Terecht, omdat deze beweging als Nationaal Front actief is geweest in de oorlog maar wel aan de verkeerde kant. Arnold Meijer ageerde fel antisemitisch tegen de februari-staking, hij wilde een legioen om samen met de Nazi's te gaan strijden tegen het bolsjewisme (onder de leuze "Rood

moet dood"). Verder trachtte hij samen met de top van de Unie een voor de bezetter aanvaardbare regering te vormen. Voor deze collaboratie en niet vanwege zijn leiderschap der beweging is hij later gevangen gezet (overigens geen 6 jaar zoals de schrijvers menen maar onder invloed van kerk en het kerende politieke getij slechts 2½ jaar). Het boek wekt hier soms de indruk een mythe te willen vormen rondom de persoon Arnold Meijer: "charmante dromer", "eerzaam burger", "intelligent", "gedisciplineerd", "doortastend heerschap". Intellectueel was echter noch Meijer noch de beweging. In tegenstelling tot wat het boek meldt zaten er in de beweging slechts wat jonge anti-semitische en oer-conservatieve katholieken. Het Front bestond in Oisterwijk vooral uit middenstanders en arbeiders. Meijer stond niet zo alleen in het ontwikkelen van ideeën en financieren van de beweging. In zijn politieke opvattingen werd hij vooral gevormd door de priester Wouter Lutkie. De schatrijke antisemiet Haighton steunde naast Meijer het Front met grote sommen geld. De politiek van Meijer had niets te maken met overtuiging en discussie maar bestond uit het naar zich toe trekken van de macht. In de fascistebond pleegde hij een ordinaire coup en vormde de zuidelijke afdeling om tot Zwart Front. Een beweging met zo'n autoritaire leider en reactionair program kan geen bijdrage hebben geleverd aan welke emancipatie van de bevolking dan ook. Zij die nog steeds dromen over "de doortastende persoon van Arnold Meijer" of zijn opvolger moeten snel wakker worden geschud.

* Oorlog in Oisterwijk, Rik Oerlemans, Margriet Vencken, Donald Wiedemeyer, Blok Uitgevers Oisterwijk, 1984, fl.32,50.

Een Rooie Roepstoeter voor Oisterwijk?

"Oisterwijk is de echte Parel van Brabant. Dit is niet zomaar een kwalificatie maar een vaststaand feit. Oisterwijk is een centraal in Brabant gelegen plaats, die een maximum aan natuurschoon, gastvrijheid en accommodatie te bieden heeft".

Tot zover dit citaat uit de VVV-inlichtingengids 1984 voor Oisterwijk.

Maar is het leven wel zo mooi in deze Parel van Brabant?

Informatie over natuur-onvriendelijke praktijken van bv Neochroom aan de Schijfstraat, van het gemeentelijk gifspuitings-team en de gevolgen van het verschijnsel "zure regen" bereiken te weinig mensen.

Hebben we in Oisterwijk buitenlanders al eens aan het woord gelaten over de zo geroemde gastvrijheid van ons dorp?

In Oisterwijk hebben we verder te maken met een gemeentebestuur dat weigert een uitspraak te doen gericht tegen de dreigende komst van kruisraketten. Gastvrijheid voor kruisraketten gaat ons echter te ver. Voorts zijn er in Oisterwijk vele woningzoekenden die hun eigen verhaal kunnen vertellen over een schromelijk tekort aan accommodatie (lees: huisvesting) en de ondoorzichtigheid van het toewijzingsbeleid van het bestuur van de woningbouwvereniging.

De Rooie Roepstoeter stelt zich beschikbaar als spreekbuis voor diegenen die zich werkelijk bezorgd voelen over de bedreiging van de natuur, over toenemende vreemdelingenhaat en over de gevolgen van een crisis waar ze niet om gevraagd hebben maar wel voor moeten betalen!

Leestips & Adressen

Het meest uitgebreide boek over de (voor-)geschiedenis van Zwart Front is KATHOLIEKEN EN FASCISME IN NEDERLAND 1920-1940 van Leo Joosten (Brand, f32,90). Een overzicht van huidige fascistische+rechtsextremistische groeperingen geeft DE RECHTERKANT VAN NEDERLAND (Sua, f21,-) en het boek VAN VREEMDE SMETTEN VRIJ:OPKOMST VAN DE CENTRUMPARTIJ door Brants/Hoogendoorn (de Haan, f22,50). Over racisme zijn vele boeken verkrijgbaar: recentelijk verschenen van Bleich en Schumacher NEDERLANDS RACISME (v.Gennep, f22,50) en van P.Esded ALLEDAAGS RACISME (SARA, f27,50). Al eerder kwamen boeken op de markt van A.Memmi RACISME HOEZO (f24,90), Teun van Dijk MINDERHEDEN IN DE MEDIA (SUA, f21,-) en H.v.d.Berg/P.Reinsch RACISME IN SCHOOLBOEKEN (SUA, f19,-). Bij Sua zijn ook nog 2 wat oudere boekjes verkrijgbaar GEEF FASCISME GEEN KANS (1982, f10,-), een discussie over hedendaags fascisme en FASCISME TOEN EN NU (1979, f10,-). FASCISME, SEXISME, EEN REKONSTRUKTIE VAN EEN MANNENIDEAAL (B.J.v.Stam, f10,-) en DE MANNEN MET DE ROZE DRIENOEK (H.Heger over een homoseksueel in een concentratiekamp) leggen relaties met andere vormen van onderdrukking. Jeugd en Samenleving nr.8/9, 1982 (f12,50) is gewijd aan FASCISME EN JONGEREN. Herinneringen aan oorlog/verzet zijn Truus Menger TOEN NIET, NU NIET, NOOIT (Leopold, f22,70), Nico Rost GOETHE IN DACHAU (Kruseman), Ton Kors HANNIE SCHAFT (f16,50, v.Gennep), HET DAGBOEK VAN ANNE FRANK, Gerard Maas TER DOOD VEROORDEELD (Pegasus, f27,50) DE WAARHEID IN DE OORLOG, een bundeling illegale nummers (Pegasus, f45,-) en GEEN AFSCHIED, SPOREN VAN EEN VORIGE OORLOG (Gramschap, 1982, f3,50) over mensen die een keuze maakt tussen gehoorzaamheid en verzet. Tenslotte literatuur: Theun de Vries HET MEISJE MET HET RODE HAAR (f48,-, Querido) en FEBRUARI (Pegasus, f105,-), Sonja Prins AAN DE VERZETSVROUWEN DIE STIERVEN IN RAVENSBRÜCK, Anna Seghers HET ZEVENDE KRUIS (f34,50) en HET JUDASLOON (v.Gennep, f28,50).

ANNE FRANK STICHTING, Prinsegracht 263 A'dam 020-264533 (krant en boek over oud en nieuw fascisme, boek f20,45).

AFDRUK, anti-fascistisch tijdschrift, Postbus 10748 1001 ES A'dam (abonnement f12,50 op giro 5585481 tnv Afrduk)

KOMITEE TEGEN FASCISME EN RACISME, Postbus 10409 Tilburg

CIDI (over antisemitisme, joodse volk en Israël) Postbus 11646 Den Haag, tel.070-646862.

CINECLUB VRIJHEIDSFILMS, video en film over buitenlandse arbeiders, acties tegen moord op Kerwin, oorlog en verzet Postbus 1626 1000 BP Amsterdam, tel.020-250045/250057

ANJV, Spuistraat 47a 1012 SR Amsterdam, tel.020-225799, geeft uit de "Scholieren tegen discriminatie"krant af f1,-

KNIPSELKRANT MINDERHEDEN met katern discriminatie en rechtsextremisme, f52,- per jaar, Postbus 1698 Leeuwarden, tel.058-129945

STICHTING BUITENLANDSE WERKNEMERS MIDDEN BRABANT, Noordstraat 70a-80 Tilburg, tel.013-321436/436476

PLATFORM VAN DEMOCRATISCHE ORGANISATIES VAN BUITENLANDSE ARBEIDERS, Herengracht 22 1015 BL Amsterdam 020-276241

P.P.R.: brochure over beleid buitenlandse werknemers en optreden tegen racisme, Radikalenkrant over congres 17 november, Singel 277, Amsterdam tel.020-227342

C.P.N.: verslag anti-racisme beraad en "mobilisatie tegen racisme", Hoogte Kadijk 145 Amsterdam, tel.020-262565

P.S.P.: verschillende artikelen in "Bevrijding", op 24-25 november congres over beleid tegen racisme, Postbus 700 Amsterdam 020-267374

Nog vier jaar erbij

NEE DEZE TOETER PAST
M'J NIET

Ik neem de Rooie Roepstoeter
Steunabonnement minimaal
f 5,- op giro 5264985
t.n.v. werkgroep cpn. ppr. psp.
te Oisterwijk

